סדר התפילה · סידור · סידור נוסח תימן

ערבית

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

ערבית

מקור הטקסט: ובלכתך בדרך

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/ערבית/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

ברכות ק'ש 4
שמונה עשרה 7
מזמורים ועלינו 14

ברכות ק'ש

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב אפו. ולא יעיר כל חמתו: (יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו):

ברכי נפשי את יי המבורך:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברכו את יי המבורך:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בדברו מעריב ערבים, בחכמה פותח שערים. בתבונה משנה עתים. מחליף את הזמנים מסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. מעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ללילה. יי צבאות שמו קדוש ישראל. ברוך אתה יי, המעריב ערבים: (אמן)

אהבת עולם עמך ישראל אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותם למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקי רצונך ונשמח ונעלוז בדברי תורתך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולם ועד כי היא עטרת ראשנו ותפארתנו. ברוך אתה יי, אוהב את עמו ישראל לעד:

שמע, ישראל, יי, אלהינו, יי, אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך

ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יי אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף־יי בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם: ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על־מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ:

ויאמר יי אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על־כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על־ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את־כל־מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר־אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את־כל־מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם:

אמת.

יי אלהיכם.

אמת ואמונה כל זאת קים עלינו. כי הוא יי אלהינו ואנחנו ישראל עמו. אמת מלכנו ואפס זולתו. הפודנו מיד מלכים. הגאלנו מכף עריצים. האל הנפרע לנו מצרינו, והמשלם גמול לכל איבי נפשנו. השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו על במות איבינו וירם קרננו על כל שונאינו. העושה לנו נקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוציא את ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף, ואת רדפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. ראו בנים את גבורתו הודו ושבחו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם. וענו שירה בשמחה רבה (נ"א: רבה) אמרו

כלם: מי כמכה באלם יי, מי כמכה נאדר בקדש. נורא תהלת עשה פלא. יי ימלך לעלם ועד. ונאמר, גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל: ברוך אתה יי. גאל ישראל: (אמן)

השכיבנו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו לחיים ולשלום. ופרוש עלינו סכת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך והגן בעדנו. ושמרנו והצילנו מכל דבר רע ומפחד לילה. ושבור השטן מלפנינו ומאחורינו, ושמור צאתנו ובואנו כי שומרנו ומצילנו אתה ובצל כנפיך תסתירנו כדבר שנאמר הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל:* ברוך אתה יי. שומר (את) עמו ישראל לעד. אמן: (אמן)

*יש שאין חותמים הברכה כאן אלא ממשיכים ואומרים:

ברוך שומר עמו ישראל לעד: ברוך יי לעולם אמן ואמן: ימלך יי לעולם אמן ואמן: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: אלהינו שבשמים קים שמך ומלכותך עלינו תמיד. בידך נפש החיים ונפש המתים: אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: ישראל נושע ביי תשועת עולמים לא תבשו ולא תכלמו עד עולמי עד: יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו: כל הנשמה תהלל יה הללויה: ברוך יי ביום ברוך יי בלילה. ברוך יי בבקר ברוך יי בערב. ברוך יי בשכבנו ברוך יי בקומנו. תמיד נהללך סלה ונשיח באמונתך. ברוך אתה יי המולך בכבודו חי וקים תמיד ימלך לעולם ועד: (אמן)

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה

דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

שמונה עשרה

אדני שפתי תפתח. ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי. אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדל הגבר והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל. זוכר חסדי אבות. ומביא גואל לבני בניהם:

בעשי"ת מוסיפים: זכרנו לחיים. אל מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך אלהים חיים אל חי:

מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה יי. מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים אתה (נ"א אתה). רב להושיע.

בקיץ: מוריד הטל.

בחורף: משיב הרוח ומוריד הגשם.

מכלכל חיים בחסד. מחיה מתים ברחמים רבים. רופא חולים סומך נופלים מתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות. ומי דומה לך. ממית ומחיה:

בעשי"ת מוסיפים: מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי. מחיה המתים:

אתה קדוש. ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'

בעשרת ימי תשובה הש"צ אומר כאן "ובכן" וכו'

אתה קדוש. ושמך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי. האל הקדוש:

וממשיך "אתה חונן" וכו'
בעשרת ימי תשובה אומר כאן "ובכן" וכו'
ובכן לעשי"ת

ובכן, יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך: ובכן, תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך. ואימתך על כל מה שבראת. ויראוך כל המעשים. וישתחוו לפניך כל הברואים. ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך בלבב שלם. כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון מלפניך. עז בידך וגבורה בימינך. ושמך נורא על כל מה שבראת: ובכן, תן כבוד לעמך. תהלה ליראיך. תקוה לדורשיך. פתחון פה למיחלים לך. שמחה לארצך. ששון לעירך. צמיחות קרן לדוד עבדך. ועריכת נר לבן ישי משיחך: ואז. צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלוזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ פיה. וכל הרשעה כלה כעשן תכלה. כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ ומלכות העליזה מהרה תעקור ותשבור: ותמלוך אתה הוא יי אלהינו מהרה על כל מעשיך. בירושלם עירך ובהר ציון משכן כבודך. ונגד זקניך כבוד, ככתוב וחפרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד: ונאמר יי ימלך לעלם ועד: ונאמר: ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי. המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה.
במוצאי שבת

ואתה הבדלת בין קדש לחול (נ"א לחול) ובין אור לחשך. ובין ישראל לגוים (נ"א לעמים). ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. כשם שהבדלת בין קדש לחול (נ"א לחול) כך

פדנו והצילנו מכל מיני משחית ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבא בעולם ושמרנו מן הכל ו

חננו מאתך דעה ובינה והשכל. ברוך אתה יי. חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך. וקרבנו מלכנו לעבודתך. והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי. הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי פשענו. כי אל טוב וסלח אתה. ברוך אתה יי. חנון ומרבה לסלוח:

ראה בעניינו. וריבה ריבנו. ומהר לגאלנו כי אל מלך גואל חזק אתה. ברוך אתה יי. גואל ישראל:

רפאנו יי אלהינו ונרפא. הושיענו ונושעה. והעלה רפואה שלמה לכל תחלואינו. כי אל רופא רחמן אתה. ברוך אתה יי. רופא חולי עמו ישראל:

בקי"ץ:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) בטללי רצון ברכה ונדבה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

וממשיך ואומר: "תקע בשופר" וכו'

בחורף:

ברכנו יי אלהינו בכל מעשה ידינו. וברך את שנתינו (נ"א שנותינו) ותן טל ומטר על פני האדמה. ושבע את העולם כלו מטובך. ורוה פני תבל מעשר מתנות ידיך. ושמרה והצילה יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה מכל מיני משחית. ומכל מיני

פורעניות. ותן לה אחרית ותקוה ושובע ושלום וברכה כשנים הטובות. ברוך אתה יי. מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו. ושא נס לקבץ את כל גליותינו מארבע כנפות הארץ לארצנו. ברוך אתה יי. מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה. והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה לבדך ברחמים בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי. מלך אוהב צדקה ומשפט:

בעשרת ימי תשובה חותם במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט": המלך המשפט:

למשמדים אל תהי תקוה. כל המינים והמוסרים כרגע יאבדו. ומלכות זדון תעקור ותשבור מהרה בימינו. ברוך אתה יי. שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים. ועל החסידים. ועל גרי הצדק. ועל שארית עמך בית ישראל יהמו רחמיך יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמהם. לעולם לא נבוש. כי בשמך בטחנו ולישועתך נשענו. ברוך אתה יי. משען ומבטח לצדיקים:
בתשעה אב

בתשעה אב אומרים במקום תשכון:
רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלם עירך העיר האבלה החרבה השוממה הנתונה ביד זרים היושבת וראש לה חפוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלעוה לגיונים ויירשוה עובדי פסילים. ויתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ. על כן ציון במרר תבכה. וירושלם תתן קולה. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. ראה יי והביטה ורחם שוממותיה ונחמיה. כי אתה יי באש הצתה. ובאש אתה עתיד לבנותה. ככתוב: ואני אהיה לה נאם יי. חומת אש סביב. ולכבוד אהיה בתוכה. ברוך אתה יי. בונה ירושלם:
וממשיך ואומר: "את צמח"

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת. ובנה אותה בנין עולם במהרה בימינו. ברוך אתה יי. בונה ירושלים:

את צמח דוד מהרה תצמיח. וקרנו תרום בישועתך. ברוך אתה יי. מצמיח קרן הישועה:

שמע קולנו יי אלהינו. חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. בליל תענית ציבור וכן ביום, אומרים כאן הציבור בתפילת לחש עננו. ואם לא אמרו וכבר חתם אינו חוזר.

עננו יי אלהינו ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אנחנו. אל תסתר פניך ממנו ואל תעלם אזנך משמוע תפלתנו. והיה קרוב לשועתנו. טרם נקרא ואתה תענה. טרם נדבר ואתה תשמע. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע.

כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך אתה יי. שומע התפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל. ולתפלתם שעה. והשב העבודה אל דביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
יעלה ויבוא

בראש חדש, יום טוב, חול המועד, מוסיף
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא, יגיע, יראה, ירצה, ישמע, יפקד, יזכר (לפניך) זכרונינו, זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך, זכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפלטה, לטובה, לברכה, לחן, לחסד ולרחמים.

בראש חדש ביום ראש החדש הזה,
בחוהמ"ע פסח ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג המצות הזה,
בחוהמ"ע סוכות ביום מקרא קדש הזה, ביום מועד חג הסכות הזה,
לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. פקדנו בו לברכה. הושיענו בו

לחיים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחננו, ורחם עלינו. ומלטנו בו מכל צרה ויגון, ושמחנו בו שמחה שלמה, כי אל מלך רחום וחנון אתה:

ותרצנו. ותחזינה עינינו בשובך לנוך לציון ברחמים כמאז. ברוך אתה יי. המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדר ודר נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. על נשמותינו הפקודות לך. על נסיך ונפלאותיך שבכל עת ועת, ערב ובקר וצהרים.
על הניסים

בחנוכה אומר
על הנסים ועל הגבורות, ועל המלחמות ועל התשועות, ועל הפדות ועל הפרקן, שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך בית ישראל, לבטלם מתורתך, ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, ודנת את דינם, ורבת את ריבם, ונקמת את נקמתם. ומסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ופשעים ביד עושי תורתיך. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם נסים וגבורות, כך עשה עמנו נסים וגבורות, בעת ובעונה הזאת:
בפורים אומר
על הנסים ועל הגבורות ועל התשועות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר כשעמד המן הרע על עמך בית ישראל ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן. טף ונשים ביום אחד ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. ודנת את דינם. ורבת את ריבם. ונקמת את נקמתם. והפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אתו ואת בניו על העץ. ועשית לך שם גדול בעולמך. ולעמך ישראל עשית פלא ונסים. כשם שעשית עמהם פלא ונסים כך עשה עמנו נסים וגבורות בעת ובעונה הזאת. ועל כלם יי אלהינו אנו מודים לך:

הטוב, כי לא כלו רחמיך. המרחם, כי לא תמו חסדיך. כל החיים יהללו את שמך הגדול כי טוב האל הטוב.

בעשי"ת מוסיפים:

זכור רחמיך יי אלהינו וכבוש כעסך וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ברוך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד ממאור פניך. כי ממאור פניך נתת לנו יי אלהינו. תורה וחיים. אהבה וחסד. צדקה ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום:

בעשי"ת מוסיפים: ובספר חיים ברכה ושלום. נזכר ונכתב לפניך. אנו וכל עמך בית ישראל לחיים ולשלום:

ברוך אתה יי. המברך את עמו ישראל בשלום. אמן:

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי:

אלהי. נצור לשוני מרע. ושפתותי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי. וכל הקמים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח. ומלאך יי דחה: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יי צורי וגאלי

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

במוצאי שבת אומר כאן השליח ציבור חצי קדיש

ואחריו אומרים הציבור ויהי נעם

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותיה וימלוך מלכותיה ויצמח פרקניה ויקרב משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

תתקבל צלותכון ותתעביד בעותכון וצלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבונא דבשמיא. יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

מזמורים ועלינו

ואומרים מזמורים אלו.
ובימי העומר סופרים כאן ספירת העומר בעמידה, ואחר כך אומרים מזמורים אלו:
מזמור ח

למנצח על־הגתית מזמור לדוד: יי אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ אשר־תנה הודך על־השמים: מפי עוללים | וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי־אראה שמיך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים אשר כוננתה: מה־אנוש כי־תזכרנו ובן־אדם כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו: תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת־רגליו: צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים עבר ארחות ימים: יי אדנינו מה־אדיר שמך בכל־הארץ:

מזמור קכא

שיר למעלות אשא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל־יתן למוט רגלך אל־ינום שמרך: הנה לא־ינום ולא יישן שומר ישראל: יי שמרך יי צלך על־יד ימינך: יומם השמש לא־יככה וירח בלילה: יי ישמרך מכל־רע ישמר את־נפשך: יי ישמר־צאתך ובואך מעתה ועד־עולם:

רבי חנניא בן עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל. לפיכך הרבה להם תורה ומצות. שנאמר: יי חפץ למען צדקו. יגדיל תורה ויאדיר:

קדיש

יתגדל ויתקדש שמיה רבא. (אמן) דעתיד לחדתא עלמא ולאחאה מיתיא. ולמפרק חייא. ולמבני קרתא ירושלם. ולשכללא היכלא קדישא. ולמעקר פולחנא נוכראה מן ארעא. ולאתבא פולחנא די שמיה לאתריה. בהדריה בזיויה וביקריה. וימלוך מלכותיה ויצמח פורקניה ויקרב (וי"ג ויבע) משיחיה ויפרוק עמיה. בחייכון וביומיכון ובחייהון דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן. (אמן) ומיד אומרים הציבור והשליח ציבור עמהם: יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: ואומר שליח ציבור לבדו: יתברך: (אמן). וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה ויתהדר ויתהלל ויתנשא, שמיה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעילא לעילא מכל ברכתא שירתא ותשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא ואמרו אמן. (אמן)

על ישראל, ועל רבנן, ועל תלמידיהון, ועל כל תלמידי תלמידיהון, דעסקין באוריתא (קדישתא) די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר. יהא להון ולנא חנא וחסדא ורחמי מן קדם אבונא דבשמיא ואמרו אמן. (אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא, וסיעתא ופורקנא ורוחא וחנא וחסדא ורחמי, עליכון ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל לחיים ולשלום ואמרו אמן. (אמן)

מכאן אומרים הציבור והשליח ציבור יחד:

עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו וחסדיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל. וינחמנו בציון ויבנה ברחמיו את ירושלים בחיינו ובימינו בקרוב אמן ואמן:

שליח ציבור אומר:

ברכו את יי המבורך:

ועונים הציבור והוא עמהם:

ברוך יי המבורך לעולם ועד:

ואחר כך אומרים בעמידה:

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו ככל משפחות האדמה. שלא שם חלקנו (בעשי"ת: כהם) כחלקם ולא גורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל וריק, ומתפללים אל אל לא יושיע. (בעשי"ת: ומתפללים ללא יועיל). ואנחנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים (יש מוסיפים: הקדוש) ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, מושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד. אמת מלכנו ואין זולתו. ככתוב בתורתו וידעת היום. והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים. בשמים ממעל. ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים כרות יכרתון, לתכן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך הגדול יקר יתנו. ויקבלו כלם עול מלכותך. ותמלוך עליהם לעולם ועד, כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב

בתורתך יי ימלך לעלם ועד. וכתוב, והיה יי. למלך על כל הארץ. ביום ההוא. יהיה יי. אחד ושמו אחד: